

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand

Căsuța Poștală 12, OP 74

București, 062580, România

Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;

Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani) care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Aprilie 2021

“Căci buzele preotului trebuie să păzească știința și din gura lui se așteaptă învățătura, pentru că el este un sol al Domnului oștirilor” (Maleahi 2:7)

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand:

TRIMIȘII LUI DUMNEZEU

În SUA, se aud multe zilele acestea despre corupția din pozițiile înalte. Președinții, asistenții și membrii cabinetului au fost acuzați, inculpați sau condamnați pentru luare de mită, înșelăciune, mărturie mincinoasă, ilegalități. Cu toate acestea, nici adversarii diferitelor administrații nu se descurcă mai bine. La un moment dat, agenția Associated Press i-a acuzat pe 16 kongresmani care investigau astfel de fapte de corupție, că au acceptat mită. Spre deosebire de acestea, scandalurile politice din Marea Britanie și Germania sunt rapid acoperite, deși aceste țări au avut partea lor de expunere publică la infracțiunile persoanelor cu autoritate. Presa și alte mijloace de media ne atrag atenția asupra scenei politice. Aceasta este o diversiune. Rădăcina răului se află în altă parte.

Aproape toți acești membri ai guvernului sunt oameni care merg la biserici. Au păstori spirituali, preoți, pastori și rabini. Cum își îngrijeau aceștia oile? Nu cunosc ei starea spirituală a membrilor bisericii lor? Un preot sau pastor nu este responsabil pentru bunăstarea spirituală a turmei sale? Nu îi învață să vină la KIBROTH HATAAVAH (în ebraică „mormântul poftelor”, Numeri 11:34) și acolo să îngroape pofta de faimă, bogăție și putere?

Când evreii au părăsit sclavia egipteană, au trebuit să rățăcească patruzeci de ani prin deșert înainte de a intra în PALESTINA, țara sfântă, la care ar fi putut ajunge după o călătorie de doar

câteva zile. Acest lucru s-a întâmplat pentru că printre liderii care au trebuit să facă evaluarea situației, doar doi, IOSUA și CALEB, l-au urmat pe Domnul din toată inima! (Numeri 14:24)

Calea către Împărăția Cerurilor care este în noi, calea sfințirii și a împlinirii voinței lui Dumnezeu în viața personală și națională este una scurtă, dar i-au învățat preoții și pastorii noștri pe politicieni „calea directă” a urmării depline a Domnului? Ce politician care îl cunoaște pe Dumnezeu Însuși poate fi ademenit de aplauze sau bani? Mai degrabă, el ar trebui să fie așezat în locuri cerești, deasupra spațiului și timpului, și ar trebui să privească frământările din interiorul și dintre națiuni ca deșertăciune. Propria Sa bunătate, viziunea clară și dragostea ar putea deveni atunci binecuvântări.

Profetul MALEACHI nu spune un cuvânt împotriva politicianilor. Are un întreg capitol împotriva clerului. Un profet își pune în pericol relațiile publice atunci când vorbește împotriva clerului. Si noi la fel. Nu este probabil ca duhovnicii împotriva cărora vorbim să ne sprijine. Dar astfel se arată fidelitatea față de solia pe care o are de la Dumnezeu. Interesant este că MALEACHI generalizează, nefăcând nicio distincție între duhovnicii buni și răi, El a vorbit cu intensitate pasională. Cu siguranță existau preoți buni pe vremea lui Maleachi. Fiind umili, nu s-au ofensat. Smerenia nu se poate simți rănită, dar se bucură când păcatul este descoperit. Clerul trebuie să aleagă între a suporta ei înșiși aceste prigoane sau să se plece în fața comunismului, să măgulească tiranii și să mintă despre libertățile inexistente. Există, de asemenea, o mișcare a socialismului creștin, la care s-au alăturat în Anglia politicieni importanți. Partidul sub conducerea căruia își desfășoară activitatea se declarat leninist.

Lenin a scris odată într-o scrisoare către Gorky: „Orice idee religioasă, cea mai mică noțiune a lui Dumnezeu, este cea mai periculoasă abominație, careia ar trebui preferate mii de epidemii și catastrofe naturale”. Acești tovarăși lideri ai bisericii s-au unit sub conducerea tovarășilor care urăsc pe Dumnezeu, al căror program este de a desființa toată religia. Aceeași tendință intensă pro-stânga apare în diferite moduri în Lumea Liberă. Majoritatea bisericilor susțin că clerul ar trebui să stea în afara politicii. Dar aceasta este un mod de a gândi ideal. De ce calitate este preotul, episcopul sau predicatorul tău în Lumea Liberă? Nu-mi pasă dacă predică bine sau nu. Și-ar părăsi familia, situația materială și ar deveni un prizonier torturat sau ar încerca să păstreze ceva prin compromisuri? S-ar opune unei Irodiade de astăzi, așa cum a făcut Sfântul Ioan Botezătorul, plătind cu capul sau ar fi un clovn religios la curte? Puneți-i pastorului vostru această întrebare directă.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane.

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai Credinței Ajutați cu Darurile voastre!

Câteva fotografii de Creștini în Vârstă Închiși sub Comunism pentru Credință
Citiți integral mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

Pastorul Stepan Ghermaniuc

A suferit doua condamnări timp de 7½ ani și fiind deportat 3 ani, la marginile răsăritene ale Siberiei pe malul Mării Okhotsk. Citiți mărturia lui în buletinul informativ din 1/2017 și extrase din cartea sa în buletinele din martie, aprilie și mai 2021.

Baptistul Polushin Nikolaevich

8 ani de închisoare având 5 copii acasă și refuzând să devină informator KGB împotriva fraților lui de credință. A fost amendat cu mai mult de ½ din salariul lunar de asistent medical pentru că a ținut acasă întruniri de rugăciune. Citiți mărturia lui în buletinul din 3/2018.

Krivtsova Natalia

Condamnată la vârsta de 31 ani, la 3 ani de închisoare în Uniunea Sovietică pentru că a învățat copii în Școala Duminicală. A cunoscut personal peste 250 creștini arestați în Uniunea Sovietică pentru mărturia lor creștină. Citiți întreaga ei mărturie în buletinul din 4/2018.

Balogh Bela

Un creștin din biserica reformată, care condamnat la nouă ani de închisoare. a reușit să-i șoptească pe ascuns soției la proces: “Iasă-ți din nou viața în mâinile lui Hristos!” Citiți întreaga lui mărturie în buletinul din 4/2018.

Eroi ai Credinței

Creștini Persecutați Ajutați cu Darurile voastre

7½ Ani de Închisoare și 3 Ani Deportare în Siberia

Stepan Ghermaniuc, un Pastor Baptist care a Suferit pentru Credință

Continuare din buletinul informativ din martie 2021!

„Se apropia timpul ca termenul condamnării mele de 4½ ani să se termine și KGB-ul (Poliția Secretă Sovietică N. Ed.) a dat buzna peste mine cu forțe reînnoite. „Ați creat un mediu de seră (confortabil) pentru Ghermaniuc!” au reproșat administrației lagărului. „dați-i imediat altă muncă, ca să poată simți că este în închisoare!” Șeful coloniei m-a transferat la atelierul de producție chimică unde lucra Romanovich. Era o muncă grea. Mi se părea că nu m-am rugat niciodată atât de mult înainte: mă ridicam uneori în genunchi și plângeam, strigând către Dumnezeu după ajutor.

Sfârșitul primei perioade de închisoare

Am numărat zilele, lunile și anii, și termenul meu se apropia de sfârșit. Într-o zi, în timpul orelor de lucru, am fost chemat la biroul comandantului adjunct. Anticipând ceea ce mă aștepta acolo, (cerându-i-se probabil să-și renege credința, N. Ed.) am refuzat: „Nu pot, trebuie să îndeplinesc cota de muncă!”

Au venit după mine de trei ori și a trebuit să mă duc. În biroul comandantului adjunct stăteau doi în civil. M-au întâmpinat cu brațele deschise, cu un zâmbet, întinzând mâna pentru a da mâna.

„Sunt un om muncitor, mâinile mele sunt murdare”, - mi-am arătat palmele.

„Și dacă mâinile lui ar fi curate, ar da mâna?” A întrebat bărbatul mai în vârstă.

„Nu, nici atunci n-aș face-o”, am mărturisit.

„Îți mulțumesc că ești sincer”, a încuviințat el cu o oarecare dezamăgire.

„Cu cine am de-a face?” am întrebat. „Trebuie să știi cine ești. Altfel, nu voi vorbi cu tine.”

Văzând respingerea mea categorică, cel tânăr și-a arătat legitimația:

„Maior Fesunenko. Sunt din Kiev, angajat al Comitetului de Securitate al Statului.”

Bărbatul cu părul cărunt și-a arătat și el legitimația. Era colonelul Volynyuk Ivan Ivanovich din Lugansk.

Au început: „Acum în toată lumea există o unificare a religiilor. De ce nu vă alăturați acestei mișcări? Suntem aici pentru a vă ajuta!” „Acum sunt pușcăriș, de aceea nu pot rezolva nicio problemă. Dar chiar dacă aș putea, aș fi împotriva acestei mișcări. Nu se potrivește cu Biblia.”

Au schimbat brusc subiectul.

„Uneori ne părăsim familia o lună și este atât de greu!” A spus Volynyuk cu o nuanță de simpatie:

„Ai fost fără familie atât de mult timp. De ce să nu ne gândim la eliberare? Este foarte greu pentru copii și soția ta fără tine!

„Lasă totul să meargă așa cum a hotărât Dumnezeu”, i-am răspuns.

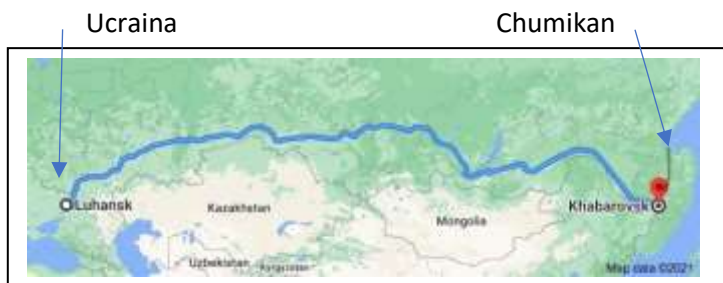
Acesta a fost sfârșitul scurtei noastre conversații.

Sentința mea s-a încheiat în septembrie 1977. Aveam încă trei ani de deportare în față.

Cu cât ziua eliberării era mai aproape, cu atât creștea neliniștea în inima mea cu privire la locul în care voi fi deportat. L-am întrebat de mai multe ori pe unul dintre ceilalți șefi, dar nimeni nu mi-a putut spune nimic. În unitatea specială erau oameni care mă respectau, dar nu știau încă nimic. Am avut o petrecere de adio cu prizonierii. Mulți oameni m-au tratat cu mare respect. A fost ultima dată când le-am amintit de Dumnezeu.

Scurtă descriere a închisorilor prin care am fost trecut

Dimineța a început transportarea mea ca pușcăriș din închisoarea Luhansk până la Nikolaevsk-on-Amur (o așezare din extremul răsăritean al Siberiei N.Ed.) A trebuit să trec prin zece închisori de tranzit, fiind transportat într-un vagon-închisoare. Abia în a șazezecea zi am ajuns la destinație - satul Chumikan din regiunea Khabarovsk. În compartimentul, care este în mod normal făcut pentru patru prizonieri, erau așezați între șaptesprezece și douăzeci de persoane. În astfel de condiții imposibile am fost transportați câte patru zile la rând.

În drum spre închisorile de tranzit, ne-au dat o pâine neagră și câțiva pești sărați. Majoritatea prizonierilor au mâncat pachetul într-o singură ședință, apoi au călătorit flămânzi. Au existat întotdeauna probleme cu toaleta - soldații nu voiau să scoată prizonierii din compartiment și mulți au fost nevoiți să sufere din cauza asta.

În stații, unde eram transferați dintr-o dubă în vagonul de tren, au existat deasemeni probleme. De cele mai multe ori, prizonierii nu încăpeau în vagon, iar soldații ne împingeau cu cizmele ca pe niște vreascuri îngrămădite într-un foc.

Este imposibil să descriu toate necazurile prin care am trecut (timp de 60 de zile.) A trebuit să văd multă violență, să suport tot felul de insulte. Fiecare închisoare are propriile sale particularități, propriile sale probleme. Există o mulțime de insecte în Lugansk, o grămadă de murdărie.

Închisoarea Sverdlovsk este foarte mare și există și o mulțime de nelegiuire în ea. Acolo, colegii de celulă mi-au furat geanta după ce au tăiat-o cu o lamă în timp ce dormeam, mi-au golit-o de tot ce aveam. În bătaie de joc m-au întrebat: „Ce părere ai?” „Te iert”, am spus. „Dar nu ar fi trebuit să faci asta. Mai degrabă ai fi cerut și ți-aș fi dat.” După aceea, i-am mulțumit cu sinceritate lui Dumnezeu că nu am nimic în geantă și am rătăcit prin închisori ca toți prizonierii.

Închisoarea din Novosibirsk a fost cea mai curată.

Închisoarea de la Krasnoyarsk este veche, din lemn, dar situația din ea este apăsătoare. Mi-au dat ceva care semăna cu o saltea. Nu se știe câți oameni au dormit pe ea, din umplutură rămăseseră doar zdrențe. Am fost puși într-o celulă peste noapte. Am văzut sânge pe podea și pe pereți. Se pare că cineva a fost lovit puternic, poate până la moarte. O noapte am petrecut-o pe coridorul morții. O cameră foarte mohorâtă - scaune și masă de fier, beton, la ferestre bare întărite.

Închisoarea Irkutsk este specială, situația din ea este în mod special dificilă. În celule existau paturi pe trei niveluri și era necesar să te cațeri la etajele superioare pe o scară de lemn incomodă. Am ajuns la această închisoare obosiți și epuizați și am căzut literalmente epuizați pe paturi. Dar înainte de a ne liniști, am fost atacați de hoarde de ploșnițe. Întepau fără milă. Am aprins luminile și nu am dormit până dimineața, culegând insecte în savoniere și borcane. Această etapă a închisorii mele a fost dificilă și, în același timp, plină de binecuvântările lui Dumnezeu. Timp de două luni nimeni nu m-a bătut, nu m-a jignit. Odată, un pușcăriaș responsabil-felcer de copii, un tip înalt și puternic, a decis să mă rănească și a început să-mi pună întrebări stupide în bătaie de joc. Aproximativ douăzeci de persoane ne urmăreau conversația. Mereu i-am cerut Domnului înțelepciune despre cum să mă comport și El m-a ajutat. Când condamnații și-au dat seama că batjocoritorul nu reușise să mă pună într-o situație jenantă, l-au împins imediat sub cel mai de jos pat. Există un astfel de sistem - mâna forte nu era forța, ci dexteritatea minții. Iar felcerul n-a mai spus nimic, a tăcut și nu m-a mai necăjit niciodată.

Întotdeauna le-am spus tuturor despre Dumnezeu, despre dragostea și atotputernicia sa. Când intram în celulă, nu m-am oprit niciodată la ușă, așa cum fac noii veniți. După ce salutăm, mă duceam la masă și spuneam „Sunt credincios, lasă-mă să mă rog”. Și începeam să mă rog în șoaptă. Uneori îngenuncheam, alteori mă întorceam spre gardian în picioare. Prizonierii mă urmăreau și aveau imediat multe întrebări. Dumnezeu mi-a dat înțelepciunea de a răspunde celor mai complicate dintre ele, astfel încât detractorii și batjocoritorii au rămas rușinați. Cu ajutorul lui Dumnezeu am ajuns la Khabarovsk. Este foarte departe de Lugansk. Am fost ținut în închisoarea Khabarovsk timp de treisprezece zile. Comitetul executiv nu a putut să se hotărască unde să mă trimită mai departe.

Dușmanii lui Dumnezeu au vrut cu adevărat să-mi distrugă sănătatea, să îmi creeze cele mai dificile condiții, altfel mi-ar fi permis să rămân în Khabarovsk. Închisoarea Khabarovsk se distinge prin faptul că de seară până dimineață niciunul dintre gardieni nu verifica ce se făcea în celule. Acolo am asistat la violență, bătaii și tot felul de chinuri.

În celulă totul era arbitrar - cine dorea făcea ceea ce dorea să facă. Unii au luat zahărul cuiva. A fost folosit ca drog. Alții au legat draperii cu jachetele și i-au violat pe cei slabi de înger care au cedat trucurilor lor.

În ciuda faptului că am ajuns foarte obosit în închisoarea din Khabarovsk, nu am putut dormi în celulă. Era un tip care înjura foarte mult și într-o răbufnire, a menționat numele lui Dumnezeu și l-am întrebat la un moment dat:

„Vova, există un Dumnezeu?” „Nu”, a spus el categoric. „De ce îi pomenești numele, și chiar cu astfel de răbufniri cumplite?” În timp ce el se gândea, am avut un răspuns, am spus:

"Nu mai înjura! Iată nu ești sigur. Există un Dumnezeu, chiar dacă tu nu crezi. Este atotputernic și îți poate răsuci capul, astfel încât să privești spre înapoi. Te rog să nu înjuri!" Și și-a oprit limbajul urât.

Câteva zile mai târziu, un bărbat care a fost plasat în celula noastră, a înjurat teribil. "Hei, tu! Taci!", I-au strigat condamnații, "avem un om sfânt aici!" „Un sfânt?” Cel nou a întrebat cu sfidare. „Crede în Dumnezeu? Măine se va lepăda de El!”

La vremea aceea, dormeam pe paturile suprapuse. Și când m-am trezit, tipul cel nou era așezat pe pat cu mine. M-a întrebat batjocoritor: „Tu, Tată, crezi în Dumnezeu?” "Da, cred."

Am început să-i spun în ce fel de Dumnezeu cred, ce a făcut El pentru mine, cum și-a iubit creația și am citat din multe locuri din Biblie.

A stat atent, a ascultat, apoi s-a ridicat și a strigat către întreaga celulă: „Băieți, Dumnezeu este cu siguranță prezent aici!”

(Va continua în buletinul informativ din mai 2021! Extrase adaptate dintr-o autobiografie publicată în limba rusă, trimise misiunii de către fratele Stepan Ghermaniuc.)

409	Власенко	Валентин	Медведевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казакстан
411	Курбан	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казакстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1958	Украина
416	Барнел	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯННИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СВЮРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варовин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Лашенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Татченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казакстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Поллович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Озмекко	Венедикт	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Федерева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	Анна	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания
429	Богодирков	Александр	Валериевич	1962	Эстония
430	Миньков	Павел	Дмитриевич	1962	Эстония

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini baptiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedepșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la:

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriai Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. . Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001,
USDollar:RO97RNCB0068149171380002,
EURO: RO43RNCB0068149171380004**